

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus
และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

A comparison of the analytical reading ability of students.
MathayomSuksa 2, Preng Wisutathibadi School During learning
management Cooperative model using KWL Plus technique and normal
learning management.

ชิตชนก มีแก้ว¹ และ เต็นดาว ชลวิทย์²

Chidchanok meekaew¹, Dendow Chollawit²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้อง จำนวน 64 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากเพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การอ่านเชิงวิเคราะห์; การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus;

การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

Abstract

The purpose of this research is (1) to compare the analytical reading ability of Mathayomsuksa students. 2 Prengwisuthathibadi School Between the cooperative learning management using KWL Plus technique and normal learning management (2) to compare the analytical reading ability of Mathayomsuksa students. 2 Prengwisuthathibadi School During pre- and post-study with a cooperative learning management using KWL Plus (3) technique to compare the analytical reading abilities of Mathayomsuksa students. 2 Prengwisuthathibadi School During before and after study with normal learning arrangements The sample groups in this research are Mathayom Suksa 2 students at Preng Wisutathibdee School, Semester 2, Academic Year 2020, total 64 people, 32 students in Mathayomsuksa 2/1 received cooperative learning management using KWL Plus and 32 students in Mathayom Suksa 2/2 receive regular learning arrangements. Statics used in data analysis were mean, standard deviation. And compare the differences using t-test

The results of the research showed that (1) Grade Mathayom Suksa 2, who received cooperative learning management using KWL Plus technique, had analytical reading ability in Thai language. They were statistically significantly higher than normal learning management at .05 (2) level of Mathayom Suksa 2, who received cooperative learning management using KWL Plus technique. Thailand after studying was significantly higher than before studying at the .05 (3) level of Mathayom Suksa 2 that had normal learning management Have a statistically higher level of analytical reading in Thai language than before studying at the .05 level.

Keywords : analytical reading; Cooperative Learning Management Using KWL Plus Techniques; Knowledge management

---

¹ชิตชนก มีแก้ว นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ (corresponding author) e-Mail: chidchanoknoknok@gmail.com

²ไต้เนดาว ชลวิทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นเนื่องจากการอ่านมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตของบุคคลได้มาก ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านนั้นมักจะได้รับความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และมีความรู้เรื่องกว่าผู้ที่ไม่ค่อยมีนิสัยรักการอ่าน ดังที่ สนิท ตั้งทวี (2538 :279) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการ สำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ และยิ่งปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าในคัมภีร์พิมพ์และเทคนิคอื่น ๆ เผยแพร่ออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์เป็นส่วนมาก จึงต้องหมั่นฝึกฝนในการอ่านอยู่เสมอ จึงจะได้รับประโยชน์จากการอ่านได้ตามความต้องการ

การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านที่มุ่งให้เกิดความเข้าใจละเอียดแจ่มแจ้งในความหมายของคำสำคัญ แต่ละคำ ข้อความแต่ละตอน ตลอดจนความสัมพันธ์ของใจความสรุปทั้งหมด การอ่านประเภทนี้เป็นขั้นตอนการอ่านที่เกินไปจากอ่านเรื่องตลกร้ายมา ดังที่ เสนีย์ วิลาวรรณ (2546 : 137) กล่าวไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การประเมินค่าของเรื่องที่อ่านว่าดี ไม่มีอย่างไร เพราะอะไร มีคุณค่าเพียงใด มีอคติหรือไม่มีความยุติธรรมหรือไม่ ทั้งนี้ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ และวิจารณญาณของตนเองในการตัดสินใจ จึงสมควรที่จะต้องรู้หลักการอ่านและหมั่นฝึกฝนอ่านอยู่เสมอ

จากการศึกษาสภาพปัญหาในการสอนรายวิชาภาษาไทย โรงเรียนเป็ริงวิสุทธาธิบดี (2563) รายงานผลการเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าในข้อสอบตอนที่ 2 ซึ่งจะมีเรื่องให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามนักเรียน ร้อยละ 60 ไม่สามารถอ่านแล้ววิเคราะห์เนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้ และจากการทำใบงานเรื่องการอ่าน นักเรียนร้อยละ 65 วิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องที่เป็นรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่สามารถวิเคราะห์หรือแยกแยะเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ เมื่อวิเคราะห์สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากทักษะการอ่านนักเรียนยังขาดทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นครูจำเป็นต้องใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้และวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนนำไปสู่การแก้ปัญหา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ : 2548) จากการสืบค้นเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์นั้นมีอยู่หลากหลายวิธี ได้แก่ การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด การสอนอ่านโดยใช้วิธีสำรวจตรวจทาน และอีกแนวทางหนึ่งคือการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสอนอ่าน เป็นการกระตุ้นให้รักเรียนรู้จักต่อยอดความคิดของตนเอง จะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเองได้ดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ จึงสนใจที่จะจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประสิทธิภาพและมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรตามเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยของ อนุา หวันสนิ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ภาษาไทยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสูงกว่าก่อนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 76 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้อง จำนวน 64 คน ซึ่งได้มาโดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ห้อง มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือกจาก

2 ห้องเรียนที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นนำมากำหนดประเภทวิธีสอนของกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลากเพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งได้ผลดังนี้

- กลุ่มทดลอง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเป็ร็งวิสุทธาธิบตี จำนวน 32 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

- กลุ่มควบคุม คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเป็ร็งวิสุทธาธิบตี จำนวน 32 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน จำแนกเป็น 2 วิธี ประกอบด้วย

2.1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

2.1.2 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น สามารถจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้ บอกข้อคิดของเรื่องที่อ่านได้ สรุปใจความสำคัญเรื่องที่อ่านได้ และบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ ประเมินผู้เรียนจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน แล้วจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน ให้มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนแนะนำวิธีการ ทำงานกลุ่ม และบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2) ขั้นสอน ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน บอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือคิดวิเคราะห์หาคำตอบ ผู้สอนแนะนำแหล่งข้อมูลหรือให้ข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการคิด วิเคราะห์ ผู้สอนมอบหมายงานที่กลุ่มต้องทำให้ชัดเจน

3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ ทุกคนร่วมรับผิดชอบร่วมคิดร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน คือ ค้นหาความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนอ่าน (K : What Know)

3.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน คือ ตรวจสอบว่าตนเองต้องการที่จะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (W :What do I Want to know)

3.3 กิจกรรมหลังการอ่าน คือ ตรวจสอบว่าตนเองได้เรียนอะไรบ้าง (L : What I have Learned) หลังจากนั้นนำข้อมูลต่าง ๆ มาจัดระบบ จัดประเภทแล้วสร้างเป็นแผนภาพความคิด (Plus) และนำมาสรุปความคิดรวบยอดด้วยความเข้าใจ

4) ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ชั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถาม เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบกลุ่มและรายบุคคล

5) ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ในชั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกัน สรุปบทเรียน ผู้สอนช่วยเสริมหรือเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม ทั้งในส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

3. การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ประกอบกับความรู้อื่นๆ มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการทบทวนความรู้เดิมให้ผู้เรียนโดยการแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และตั้งผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาใหม่ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น เกม บทบาทสมมติ นิทาน เพลง

3.2 ชั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเสนอเนื้อหาการเรียนให้กับผู้เรียน โดยให้นักเรียนใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสนทนาซักถาม ตอบปากเปล่า อภิปราย การทำแบบฝึกหัด การทำกิจกรรมตามใบงานหรือทำงานกลุ่มประกอบกับการใช้สื่อการสอน

3.3 ชั้นสรุปบทเรียนประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมกับสรุปสาระสำคัญร่วมกันและครูประเมินผล โดยการใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมปฏิบัติกิจกรรม การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัดและการตรวจ แบบทดสอบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบผลที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือใช้เทคนิค KWL Plus อันเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในหน่วยอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาในการเรียนต่อไป
2. เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experiment research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชนิดละ 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง นำแผนการสอนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) จำนวน 4 แผน ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทความ มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.98 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.98 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากข่าว มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.98 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.98 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ระบุไว้คือ 0.60 จัดเป็นแผนการสอนที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ จากนั้นทำการปรับปรุงตามคำแนะนำ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง นำแผนการสอนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) จำนวน 4 แผน ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทความ มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.96 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.98 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากข่าว มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.98 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.98 จัดเป็นแผนการสอนที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ จากนั้นทำการปรับปรุงตามคำแนะนำ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวิเคราะห์เนื้อหาแบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้ตรงกับเนื้อหาที่เรียน จำนวน 60 ข้อ เสนอแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และคัดเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 – 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ระบุไว้ ได้จำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 30 ข้อ จากนั้นนำข้อสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 64 คน ซึ่งเคยเรียนรู้เนื้อหามาก่อนแล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ โดยหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ผลการพิจารณาเลือกข้อสอบ 30 ข้อ พบว่า มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 – 0.60 นำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.916

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดความสามารถวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ ด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน

2. ดำเนินการทดลอง โดยใช้เนื้อหาสาระเดียวกันและระยะเวลาในการสอนเท่ากัน คือ กลุ่มละ 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง แต่ใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน

3. กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ กำหนดเวลา 60 นาที

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยสถิติ t-test Independent

2. เปรียบเทียบความสามารถวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus ด้วยสถิติ t-test Dependent

3. เปรียบเทียบความสามารถวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยสถิติ t-test Dependent

ผลการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเป็ร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และ การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การจัดการเรียนรู้	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus	32	23.16	2.09	6.710	0.000
แบบปกติ	32	19.64	1.57		

** P < 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.16 คะแนน และกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.64 คะแนน

2. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค KWL Plus	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	32	12.03	1.76	-15.208	0.000
หลังเรียน	32	17.69	1.09		

** P < 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.03 คะแนน และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.69 คะแนน

3. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การสอนแบบปกติ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	32	10.16	2.06	-19.122	0.000
หลังเรียน	32	16.88	1.49		

** P < 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.16 คะแนน และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.88 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1. ผลเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่ได้นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิบดี ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านควบคู่กับการสอนอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยครูคอยดูแลการฝึกของนักเรียนและคอยกระตุ้น ให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการอ่าน โดยการทำความเข้าใจ ความคิดและมีการสรุปใจความสำคัญจากแผนภาพความคิดทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความคิดไตร่ตรองยอดในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มนภรณ์ ใจรู้ออบ (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกัน เพราะผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

2. ผลเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิปไตย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการทดลองดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นยุทธวิธีการสอนอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ที่มีกรอบและแนวทางให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอย่างใช้ความคิด พิจารณา ไตร่ตรองให้รอบคอบ และละเอียดถี่ถ้วนโดยใช้วิจารณญาณของผู้อ่านในการแยกแยะประเด็นของเรื่องทีอ่านตามลักษณะของงานเขียนประเภทต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนุา หวันสนิ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยที่พบ คือ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus อยู่ในระดับมาก

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปร็งวิสุทธาธิปไตย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการทดลองดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบปกตินั้นเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่งเช่นเดียวกันจึงทำให้คะแนนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ความสูงขึ้นไป มุ่งเน้นให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา การสอนเป็นขั้นตอนชัดเจนใช้การตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจนักเรียนโดยใช้การเสริมแรงสอดแทรกในกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนมีบทบาทในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับที่ พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547: 92) ได้กล่าวไว้ว่า การที่นักเรียนตั้งคำถามเป็นการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน และเป็นจุดสำคัญที่ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการค้นคว้า

หาคำตอบจากการอ่านด้วย การเรียนการสอนแบบปกติ ครูจะเป็นผู้อธิบาย บรรยายและให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามในเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน และให้นักเรียนจะมีบทบาทในการคิด เปิดโอกาสในการฝึกคิดอย่างเป็นขั้นตอน ทำให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตจากประสบการณ์ตรงที่อาจก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเลือกเนื้อเรื่องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยหรือมีความสนใจ ไม่ควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากเกินไป
2. การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ครูผู้สอนมีหน้าที่กระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนหรือแนวคิดของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดการใช้ความคิดอย่างเต็มที่
3. ในขั้นตอนของการทำกิจกรรม ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดในการระดมสมอง การตั้งคำถาม การจัดระเบียบของข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับรูปแบบการสอนอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ไปจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิด การตั้งคำถามซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2548). การคิดในเชิงวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ซัสเซสมิเดีย.
- ฉันท ชาติทอง. (2551). การออกแบบจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ. สงขลา : โรงพิมพ์ชลบุตร.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การสอนอ่านด้วยวิธีการอ่านแบบปกติ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มนภรณ์ ใจรู้ออบ. (2551). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชร เล่าเรียน. (2547). เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). อ่านไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2546). พัฒนาทักษะภาษาเล่ม 1. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

- อนา หวันสนิ. (2555). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2537). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- Carr, E ; and Ogle, D. (1987). “K-W-L Plus : A strategy for comprehension and Summarization”. Journal of Reading. 30, 626-631.